

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

24. In Festo S. Philippi Apost unica sequere me Ioan. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

gloria Patris sui & pro salute gregis sanguinem fuderat, & animam posuerat. Ipse ergo vices Christi agens, & locum ejus sanguine sacratum tenens, amabat oves Christi, pro quibus continuo sese in sacrificium offerbat. Assidue enim orans eas in humeris suis gerebat: unde diximus quod ex continua genu flexione ejus crura Cameli pellem fuerint duritie imitata. Nempe sicut camelis non possunt onera imponi, nisi flectant, ideoque à prima ætate id docentur, & hinc callum genua eorum contrahit: Ita S. Jacobus Ecclesie sibi commissum onus suscipiebat genu flexione: sicque genu flectens onerabat se peccatis populi sui, & poenis pro illis debitis satisfaciebat, austeria se macerans poenitentia. sicut Petrus Dominus constituens Ecclesie suæ universalis Pastorem tertio interrogavit de amore, antequam ei diceret. *Pasce agnos meos, pasce oves meas.* Sic etiam primariæ suæ Ecclesie fideles, primique oviles agnos & oves Jacobo non voluit committi, nisi quia zelo excellerebat & amore, zelo gloriæ Dei amore salutis proximi, ut paceret verbo, exemplo orationis subsidio. Quod quidem fecit non paucotempore sed per viginti novem aut triginta annos, putaq; S. Epiphanius hæretici 78. eum ad decrepita usque ætatem pertigisse, fuisseq; nonaginta sex annorum, & hoc etiam in Rom. Breviario legimus. Quod si verum est, non solum jam dicemus oculos ejus fuisse flammam ignis, sed & caput ejus & capillos candidos instar lanæ & nivis ob canitiem scilicet, quod ipsum dicit S. Joannes de capillis illius qui ei apparuit vestitus podere & similis filio hominis. Itaq; S. Jacobus ardens zelo successit Christo Domino Hierosolymis, tanquam frater fratri, ut secundum antiquæ legis figuram illi semen suscitaret ex Sponsa sua, semen inquam spirituale quod ipsius nomen retineret, filios scilicet Christianos Christi nomine insignitos. Voluit Christus, quia paucos filios generaret, plures sibi per ardentem zelum Jacobi, qui frater Domini dictus est, sibi generari. Ideo S. Hieron. in c. 1. epist. ad Galat. dicit, quod eidei Christus filios matris Ecclesie commendavit.

Stans ejus in martyria.

Vterius ejus zelus patuit in publica illa & expressa fidei professione, quæ martyrii ejus occasio fuit. Publice enim congregatis Judæis in die solemnè predicabat Iesum, & ejus fidem, & non nisi per eum posse obtinere salutem, ipsamque in celo esse à dextris virtutis & potentie Dei, venturamque in nubibus iudicem. Et quidem multi crediderunt ejus testimonio, ex principibus etiam vicis: ita ut ob ejus testimonium Deum laudibus in celum ferrent, & inclamarent. *O Sancta Filio David.* Quam vocem rursus non ferentes Scribæ aliqui & Pharisæi, à sublimi loco præcipientem eum dederunt, lapidibus quoque appetierunt, unumque de plebe Fullonis percuta in caput ejus impacta ei cerebrum excussit, in quo Iesu animam reddidit. Videri potest Eusebius ex Clemente & Egesippo latius id describens l. 2. hist. cap. 22.

Denique, ejus zelus promicuit in oratione, quam

postremam sudit imitans Iesum Fratrem & Dominum suum. Etenim vix semivivus existens, contrahis cruribus jacens, manus tendebat ad celum, & cordis genua flectens pro salute populi sese persequens dicebat: Ignosce eis Domine, quia nesciunt quid faciunt. Quicquid adhuc in se vigeat, manus, linguam, & cor Deo offerbat, gratiam ardentem postulans peccantibus in se. O verbum magnæ patientiæ, magnæ dulcedinis, magni amoris, indicibilis zeli & charitatis. Non enim suam sentit injuriam, non attendit poenam; sed his à quibus patitur, ipse compatitur; his à quibus vulneratur, ipse medetur; his procurat vitam, à quibus occiditur. Sanguis ejus non est sicut sanguis Abel, in clamans vindictam, sed melius loquitur petens misericordiam. Atque piè credimus non irritam fuisse ejus vocem & petitionem, fore enim Deus suos etiam pro inimicis orantes exaudire, maximè in morte. Sic post similem Christi Domini orationem multi revertebantur percussentes pectora sua. Sic per orationem Stephani similem videre licet S. Pauli conversionem. Sic Paulo intercedente pro suo tortore, apparuit sanguis suus per modum lactis in ejus tunica, & barbari illius animam dulciorè efficiens, fidelem effecit cum focis, inquit S. Chrylostomus. Similiter igitur aliquibus accidit existimamus in nec Jacobi justis, ut irrita non caderet oratio, ad Deum ardente adeo zelo in extremo spiritu emissa. Oculi ergo ejus adhuc in morte flammabant, & scintillas ignis emittebant, non ad pendendum impios, sed ad accendendum ignem pietatis & charitatis in eorum cordibus.

Zelus martyris.

Domine Iesu, qui dignatus es nos vocare fratres tuos, ut esiles primogenitus in multis fratribus, fac ut te valeamus imitari, vel hunc præcipuum inter Fratres tuos, Jacobum, qui per excellentiam, Frater Domini est nominatus. Fac nos tibi illique similes morum & gratiæ similitudine; ut vestiamur sicut & ipse veste justitiæ perseveranter, usque ad pedes, usque ad extremum vitæ; ut semper zonam auream & illibatam geramus castitatis & continentie, ut zelum exeramus in omnibus actionibus gloriæ tuæ salutisque nostræ; ut in oratione, patientia, spe, fide, charitate perseveremus, te laudantes, tibi benedicentes, donec nos digneris ex hac vita mortali evocare, & immortalitatis gloria donare, sicque inter fratres tuos æternum connumerare.

Conclusio.

IN FESTO S. PHILIPPI APOSTOLI, Lect. 24.

Sequere me. Ioan. 1.

Ecclesia non solum S. Jacobi hodie festivitatem celebrat, sed etiam S. Philippi: immò eum primo loco nominat, quòd vocatione prior fuerit Jacobo, quòdque à Christo immediatè vocatus fuerit, cum ei dixit: *Sequere me.* Quis autem eorum in gloria præcellat, nobis non est disputandum,

Ioan. 1.

dam, ille solus novit qui est ponderator spirituum, & gratia ac gloriae ex praedestinatione aeterna distributor, in cuius domo mansiones multae sunt, ut Evangelium hodiernum decantat; in cuius caelo stella à stella differat à claritate secundum mensuram lucis, quam potuit mutare à Sole. De utroque igitur possumus dicere quod de Elia & Enoch dicitur: *Hi sunt duo olivae, & duo candelabra in conspectu Domini*, quia scilicet charitatis pinguedine & scientiae salutaris luce totam Ecclesiam illustrarunt, & adhuc modo illustrent. Sive illud: *Illi sunt duo filij Olei, qui assident Dominatori universae terrae*. Filij sunt Olei, hoc est filij pinguedinis, filij fetiles bonorum operum, qui multum fructum gratiae protulerunt in conversione impiorum. Filij iterum olei, quia filij splendoris, luce vitae & doctrinae nobis praelucentes. Illi assident Dominatori universae terrae, quia tanquam ejus legati per orbem terrae fidem & Evangelium propagarunt. Assident Dominatori universae terrae, pro cuius gloria sanguinem fuderunt. Assident Dominatori universae terrae, tanquam duo Cherubim ejus Propitiatorium & Arcam sustentantes. Assident Dominatori universae terrae, tanquam duo Leones ejus thronum circumstantes. Assident Dominatori universae terrae, pro Ecclesia universa orantes.

Apo. 11.

Zach. 4.

3. Reg. 6.

Virtutes.

S. Philip.

Obedien-

tia.

Joan. 1.

Charitas.

Joan. 11.

hendi secum alium, sicut & Andreas adduxerat secum Petrum. Sic adimpleverunt illud: *Qui audit, dicat veni*. An vero hic Nathanael à Philippo adductus, fuerit Bartholomaeus, disputant Doctores. Negat Augustinus, qui dicit Dominum ad Apostolum non elegerit peritos sicut fuit Nathanael, sed rudes & illiteratos, ut confunderet mundum, & per insipientiam vinceret sapientiam, ut vinceret hostes instar Sampsonis per Alimi mandibulam, hoc est, per Apostolorum ignorantiam.

Apo. 28.

Cum Christo familiaritas

gratia

Joan. 6.

Joan. 14.

Tertio, cernitur in S. Philippo familiaritas grandis cum Christo Domino, tum ex eo quod in deserto cum multitudine esset pascenda, & deficeret panis, Philippum quasi Consiliarium intimum interrogat: *Vnde ememus panes?* Tum etiam ex eo quod Gentiles desiderantes videre Iesum ad Philippum accedunt, ut per eum ad Christum accessum inveniant. Tum denique ex eo quod liberè & cum fiducia Christum differenter de discessu suo ad Patrem, ausus est interrogare: *Domine ostende nobis Patrem, & sufficit nobis*. Qua quidem interrogatione docuit nos ad Patris visionem aspirare, in qua nostra est felicitas sita. Quasi diceret: Te Domine jam vidimus & agnovimus, te dileximus & confessi sumus, & beatos faciemur oculos nostros qui te videre metuimus; jam nihil superest, nisi ut Patrem ostendas, tunc nobis ad beatitudinem nihil deesse arbitrabimur. Laudandus ergo est qui visionem Patris ceteris omnibus anteposuit, inquit S. Cyrillus Alexand. l. i. in Ioan. cap. 37. Quia scilicet per hoc etiam docuit nos Patris faciem querere, & illam ceteris omnibus praepone, quamvis non perfecte adhuc intellexeret, quomodo facies illa non corporeis, sed spiritualibus oculis esset cernenda & querenda.

Quarto cernitur in S. Philippo gratia specialis, in illa conformitate mortis cum Christo, quia in Cruce sicut ipse mortuus est, ibique sese obtulit in perfecti amoris holocaustum; quod & Petro & Andree fuerat concessum. Secutus est ergo Dominum perfectissima sequela, in Cruce immolatus pro ejus gloria. Haec latius de S. Philippo differenti facile est amplificare.

Conformitas

Christo

in morte.

IN FESTO INVENT. S. CRVCIS.

LECT. I. 4.

bipartit.

Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi. Gal. 6.

Helena nobilissimam & religiosissimam Reginam, Imperatricem, Crucem Domini requisivisse & reperisse intuitu divino, pernotatum est: Digaum autem est audire S. Ambrosium oratione in Funus Imp. Theodosij hac de re differenter. Sic rei gesta negotium describit elegantissime. Venit Helena, caput revilere loca sancta: S. Ambrosius infudit ei Spiritus ut lignum crucis requireret. Accedit ad Galatham, & ait: Ecce laus pu-

PARS I.

De inven-

tione S.

Crucis &

subsecutus

miraculis

de morte

Theodosij

6. nov.